

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2009. június 5.)

a 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkében említett, a biztonsági célok elérésének értékelésére alkalmazandó közös biztonsági módszer elfogadásáról

(az értesítés a C(2009) 4246. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2009/460/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

céljai és biztonsági színvonala vonatkozásában elvégzett vizsgálatra kell alapulnia.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúra-kapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (vasútbiztonsági irányelv) ⁽¹⁾ és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Vasúti Ügynökség által 2008. április 29-én a Bizottság számára eljuttatott, a közös biztonsági célok első csoportjának keretein belül a meghatározás, értékelés és végrehajtás céljaira alkalmazandó közös biztonsági módszerekről szóló ajánlására,

mivel:

- (1) A közös biztonsági célokat és a közös biztonsági módszereket a 2004/49/EK irányelvvel összhangban fokozatosan kell bevezetni a magas szintű biztonság fenntartása és – amennyiben ez szükséges és ésszerű keretek között megvalósítható – javítása érdekében.
- (2) Az Európai Bizottságnak a 2004/49/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban közös biztonsági módszereket kell elfogadnia. Ezeknek a 2004/49/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének megfelelően többek között meg kell határozniuk, hogy a biztonsági szint és a közös biztonsági célok elérése milyen módon kerül értékelésre.
- (3) Annak érdekében, hogy a vasúti rendszer jelenlegi biztonsági színvonala egy tagállamban sem csökkenjen, indokolt meghatározni a közös biztonsági célok első csoportját. Ennek a tagállami vasúti rendszerek jelenlegi

- (4) Továbbá a vasúti rendszer jelenlegi biztonsági színvonalának fenntartása érdekében a biztonsági szinteket a kockázatelefogadási kritériumok tekintetében a teljes nemzeti vasúti rendszerekre kiterjedően harmonizálni kell. Folyamatosan ellenőrizni kell, hogy a különböző tagállamokban betartják-e a biztonsági szintekre vonatkozó követelményeket.
- (5) A közös biztonsági célok első csoportjának a 2004/49/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése szerinti kialakítása érdekében számszerűen meg kell határozni a tagállamok vasúti rendszereinek jelenlegi biztonsági színvonalát, és ennek az Európai Vasúti Ügynökség („az Ügynökség”), valamint a Bizottság által kiszámított és alkalmazott nemzeti referenciaértékek segítségével kell történnie. A közös biztonsági célok első, illetve második csoportjának kidolgozására tekintettel ezeket a nemzeti referenciaértékeket csak 2009-ben, illetve 2011-ben kell kiszámítani.
- (6) A nemzeti referenciaértékek egységességének biztosítása, illetve az indokolatlan terhek elkerülése érdekében a helyi érdekű vasutaknak, a funkcionálisan elkülönülő hálózatoknak, a magánkézben lévő és kizárólag a tulajdonos által használt vasúti infrastruktúráknak, valamint a történelmi, múzeumi és turistavasutaknak mentesülniük kell e határozat hatálya alól.
- (7) Mivel a vasúti rendszernek a 2004/49/EK irányelv 7. cikke (4) bekezdésében említett részeinek biztonsági színvonaláról nem állnak rendelkezésre harmonizált és megbízható információk, bizonyossá vált, hogy a közös biztonsági célok első csoportjának az egyének különböző kategóriái és a társadalom egésze tekintetében meghatározott kockázatelefogadási kritériumokon alapuló kidolgozása jelenleg csak a teljes vasúti rendszer tekintetében lehetséges, annak részei tekintetében nem.

⁽¹⁾ HL L 164., 2004.4.30., 44. o.

- (8) A balesetekkel és következményeikkel kapcsolatos nemzeti statisztikai adatok fokozatos – a vasúti közlekedés statisztikájáról szóló, 2002. december 16-i 91/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ és a 2004/49/EK irányelvvel összhangban történő – harmonizációját követően a tagállamokban lévő vasúti rendszerek biztonsági színvonalának ellenőrzésére és biztonsági céljainak kijelölésére szolgáló közös módszerek kidolgozása során tekintettel kell lenni a statisztikai bizonytalanságokra, valamint meg kell hagyni a mérlegelés lehetőségét annak eldöntésekor, hogy nem csökkent-e a biztonsági színvonal az adott tagállamban.
- (9) Annak érdekében, hogy a tagállamok vasúti biztonsági színvonalát igazságos és átlátható módon lehessen összehasonlítani, a tagállamok a vasúti rendszer biztonsági célkitűzéseit meghatározó és az azok teljesítését kimutatni képes közös megközelítést alkalmazva értékeljék önmagukat.
- (10) Az ebben a határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a 2004/49/EK irányelv 27. cikkének (1) bekezdése szerint létrehozott bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Tárgy

A határozat a 2004/49/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában az Európai Vasúti Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) által a közös biztonsági célok meghatározására és elérésük értékelésére használandó közös biztonsági módszert határoz meg.

2. cikk

Alkalmazási kör

A határozat valamennyi tagállam teljes vasúti rendszerére alkalmazandó. Nem alkalmazandó azonban az alábbiakra:

- a) metrók, villamosok és más helyi érdekű vasúti rendszerek;
- b) a vasúti rendszer többi részétől funkcionálisan elkülönülő és kizárólag a helyi, városi vagy elővárosi utasforgalom kiszolgálására szánt hálózatok, illetve a kizárólag ilyen hálózatokon működő vasúttársaságok;
- c) magántulajdonban lévő, kizárólag az infrastruktúra tulajdonosa által, saját fuvarozási tevékenységéhez használt vasúti infrastruktúra;
- d) a nemzeti hálózatokon közlekedő, történelmi járművek, amennyiben megfelelnek a nemzeti biztonsági szabályoknak és szabályzatoknak, figyelemmel az ilyen járművek biztonságos üzemeltetésének biztosítására;

- e) történelmi, múzeumi és turistavasutak, amelyek saját hálózatokon működnek, ideértve a műhelyeket, a járműveket és a személyzetet is.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2004/49/EK irányelv és a 91/2003/EK rendelet szerinti meghatározások alkalmazandók.

A fentiek mellett az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „nemzeti referenciaérték”: referencia-mértékegység, amely az érintett tagállam esetében a maximális elfogadható kockázat szintjét adja meg egy adott vasúti kockázati kategóriára vonatkozóan;
- b) „kockázati kategória”: a 2004/49/EK irányelv 7. cikke (4) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott vasúti kockázati kategóriák egyike;
- c) „biztonságfokozási terv”: egy vagy több kockázati kategória kockázatának csökkentéséhez szükséges szervezeti struktúra, felelősségi körök, eljárások, tevékenységek, képességek és források kialakításának ütemterve;
- d) „halálesetek és súlyozott komoly sérülések (HSKS-ek)”: a súlyos balesetek következményeinek számszerűsítése a halálesetek és a komoly sérülések összegzésével oly módon, hogy 1 komoly sérülés statisztikailag 0,1 halálesetnek felel meg;
- e) „szintbeli átjárót használók”: az összes személy, aki a vasútvonalon bármely közlekedési mód használatával vagy gyalogosan szintbeli átjárón kel át;
- f) „személyzet” vagy „az alvállalkozók személyzetével kiegészülő állomány tagja”: bármely személy, aki a vasúttal kapcsolatos munkahelyen áll alkalmazásban és a baleset pillanatában a munkáját végzi; ide tartozik a vonat személyzete, valamint a gördülőállományt és az infrastrukturális létesítményeket kezelő személyzet;
- g) „a vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személy”: bármely személy, aki a vasút olyan területén van jelen, amelyen az ő jelenléte nem megengedett, kivéve a szintbeli átjárót használókat;
- h) „mások (harmadik felek)”: „utasnak”, „az alvállalkozók személyzetével kiegészülő állomány tagjának”, „szintbeli átjárót használónak” vagy „a vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személynek” nem minősülő bármely személy;

⁽¹⁾ HL L 14., 2003.1.21., 1. o.

- i) „a társadalom egészét érintő kockázat”: a 2004/49/EK irányelv 7. cikke (4) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott valamennyi kategóriába eső személyekre vonatkozó teljes kockázat;
- j) „személyvonat-kilométer”: személyvonat által megtett egy kilométer elmozdulást kifejező mértékegység; csak az adat-szolgáltató ország saját területén megtett távolságot kell figyelembe venni;
- k) „pályakilométer”: a vasútvonal-hálózat kilométerben oly módon kifejezett hossza a tagállamokban, hogy a többvágányú vasútvonalak minden egyes pályáját külön számolják.

4. cikk

A nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok meghatározásának módszertana, valamint elérésük értékelése

- (1) A mellékletben meghatározott módszertan alkalmazandó a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok értékének meghatározására, valamint elérésük értékelésére.
- (2) Az Ügynökség a melléklet 2.1. szakaszának megfelelően kiszámított nemzeti referenciaértékeket, illetve a nemzeti referenciaértékekből a melléklet 2.2. szakaszában meghatározott módszertan alapján származtatott közös biztonsági célokat terjeszt a Bizottság elé. Miután a Bizottság a nemzeti referenciaértékeket és a közös biztonsági célokat elfogadta, az Ügynökség a melléklet 3. fejezete alapján értékeli, hogy a tagállamok elérik-e ezeket.
- (3) A közös biztonsági célok becsült költségeinek és várható hasznának a 2004/49/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdésében említett értékelését csak azon tagállamokban kell elvégezni, amelyek nemzeti referenciaértékei bármely kockázati kategóri-

ában magasabbak, mint a vonatkozó közös biztonsági célok értékei.

5. cikk

Végrehajtási lépések

A értékelésnek a melléklet 3.1.5. pontja szerinti végeredménytől függően a következő végrehajtási lépéseket kell megtenni:

- a) amennyiben „elképzelt, hogy a biztonsági színvonal csökkent”: az érintett tagállam(ok) jelentést küld(enek) a Bizottságnak, amelyben kifejti(k) az eredmény feltételezhető okait;
- b) amennyiben „a biztonsági színvonal valószínűleg csökkent”: az érintett tagállam(ok) jelentést küld(enek) a Bizottságnak, amelyben kifejti(k) az eredmény feltételezhető okait és adott esetben biztonságfokozási tervet nyújt(anak) be.

A Bizottság a tagállamok által az a) és b) pontban említett eljárásnak megfelelően benyújtott bármely információ és bizonyíték értékelése céljából felkérheti az Ügynökséget, hogy adjon ki műszaki szakvéleményt.

6. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2009. június 5-én.

a Bizottság részéről
Antonio TAJANI
alelnök

MELLÉKLET

1. **A nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok értékeinek kiszámításához használt statisztikai források és mutatók**
 - 1.1. *Statisztikai források*
 - 1.1.1. A nemzeti referenciaértékeket és a közös biztonsági célok értékeit a vasúti balesetekkel és következményeikkel kapcsolatos adatok alapján kell kiszámítani, amelyekről a 91/2003/EK rendelet H. melléklete, valamint a 2004/49/EK irányelv 5. és 18. cikkének rendelkezései, valamint I. melléklete alapján tettek jelentést.
 - 1.1.2. A közös biztonsági célok első csoportja meghatározása során, amennyiben az 1.1.1. pontban említett két forrásból származó adatok között eltérések mutatkoznak, úgy a 91/2003/EK rendelet H. melléklete szerint jelentett adatok tekintendők elsődlegesnek.
 - 1.1.3. Azon adatok idősorainak, amelyeket arra használnak, hogy a nemzeti referenciaértékekhez és a közös biztonsági célokhoz értéket rendeljenek, a legutóbbi négy olyan évre kell vonatkozniuk, amelyekről jelentés készült. Az Ügynökségnek legkésőbb 2011. január 31-én javasolnia kell a Bizottságnak a nemzeti referenciaértékekre és közös biztonsági célokra vonatkozó naprakésszé tett, és a legutóbbi hat olyan év adatai alapján kiszámított értékek elfogadását, amelyekről jelentés készült.
 - 1.2. *A nemzeti referenciaértékek mutatói*
 - 1.2.1. A nemzeti referenciaértékek mutatóit a kockázat matematikai definíciójával összhangban kell kifejezni. A balesetek következménye – amelyet minden kockázati kategóriára meg kell állapítani – a HSKS-ek száma.
 - 1.2.2. Az 1. függelék határozza meg az egyes kockázati kategóriákon belül a nemzeti referenciaértékek számszerűsítésére használatos mutatókat; ezek a mutatók az 1.2.1. és adott esetben az 1.2.3. pontban említett elvek és meghatározások alkalmazásával alakultak ki. A nemzeti referenciaértékek normálásához használt mutatók tartalmazzák az 1. függelékben felsorolt vonatkoztatási alapokat.
 - 1.2.3. Mind az „utasok”, mind a „szintbeli átjárót használók” kategóriára két különböző – az 1. függelékben említett két különböző mutató segítségével kifejezett – nemzeti referenciaértéket kell meghatározni. A 3. fejezetben említett értékelés céljaira legalább az egyik ilyen nemzeti referenciaértéknek meg kell felelni.
 - 1.3. *A közös biztonsági célok mutatói*
 - 1.3.1. Az egyes kockázati kategóriák esetében a közös biztonsági célok számszerűsítésére használt mutatók ugyanazok, mint az 1.2. szakaszban a nemzeti referenciaértékek esetében megadott mutatók.
2. **A nemzeti referenciaértékek kiszámításának és a közös biztonsági célok származtatásának módszertana**
 - 2.1. *A nemzeti referenciaértékek kiszámításának módszertana*
 - 2.1.1. A nemzeti referenciaértékeket minden kockázati kategóriára és tagállamra a következő eljárás lépéseinek megadott sorrendben történő alkalmazásával kell kiszámolni:
 - a) az 1. függelékben felsorolt mutatók segítségével kifejezett értékek kiszámítása figyelembe véve az 1.1. szakaszban említett adatokat és rendelkezéseket;
 - b) az a) pontban leírt eljárás eredményeinek elemzése, felmérve, hogy az adott években a megfigyelt biztonsági színvonal esetében előfordul-e, illetve ismétlődik-e nullás érték a HSKS-eknél;
 - c) ha a b) pontban említett nullás érték legfeljebb kétszer fordul elő, akkor az a) pontban említett értékek súlyozott átlagával és a 2.3. szakaszban leírtaknak megfelelően történik a számítás; az eredmény pedig a nemzeti referenciaérték;
 - d) ha a b) pontban említett nullás érték kettőnél többször fordul elő, akkor az Ügynökség az érintett tagállammal történő konzultáció során megállapított tetszőleges értéket tesz meg referenciaértékké.
 - 2.2. *A közös biztonsági célok nemzeti referenciaértékekből történő származtatásának módszertana*
 - 2.2.1. Miután a 2.1. szakaszban leírt eljárásnak megfelelően minden tagállam esetében, minden kockázati kategóriára nézve kiszámították a nemzeti referenciaértéket, a vonatkozó közös biztonsági cél értéke az alábbi értékek közül az alacsonyabb lesz:
 - a) a tagállamok nemzeti referenciaértékei közül a legmagasabb;
 - b) azon kockázat átlagos európai értékének tízszerese, amelyre az adott nemzeti referenciaérték vonatkozik.

2.2.2. A 2.2.1.b) pontban említett európai átlagot az összes tagállam vonatkozó adatainak aggregálásával, valamint az 1. függelékben felsorolt, megfelelő mutatók, illetve a 2.3. szakaszban meghatározott súlyozott átlag alkalmazásával kell kiszámítani.

2.3. A nemzeti referenciaértékek kiszámítása során alkalmazandó súlyozott átlagolási eljárás

2.3.1. Minden tagállam és kockázati kategória esetében, amelyre a 2.1.1.c) pont szerinti súlyozott átlagolás alkalmazható, a következő lépések alkalmazásával kell kiszámítani az Y évre (ahol $Y = 2009$, illetve $Y = 2011$) vonatkozó NRV_Y -t:

a) az évi megfigyelések OBS_i (ahol i a megfigyelés éve) meghatározása az 1. függelékben felsorolt mutatók segítségével; a bemeneti adatok a legutóbbi n [kezdetben $n = 4$, majd 2011-től kezdődően $n = 6$] olyan év adatai, amelyekről az 2.1.1.a) pontban említettek szerint jelentés készült;

b) az évi megfigyelések (OBS_i) n évre vonatkozó számtani átlagának (AV) kiszámítása;

c) az egyes évi megfigyelések (OBS_i) és az átlag (AV) közötti eltérés abszolút értékének ($ABSDIFF_i$) kiszámítása. Ha $ABSDIFF_i < 0,01 \times AV$, akkor $ABSDIFF_i$ legyen a $0,01 \times AV$ -vel egyenlő konstans érték;

d) az $ABSDIFF_i$ reciproknak kiszámításával a súlyérték (W_i) meghatározása minden egyes i évre;

e) az NRV_Y súlyozott átlag kiszámítása a következőképpen:

$$NRV_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

ahol i természetes szám és

$$\begin{cases} \text{ha } Y = 2009: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{ha } Y = 2011: x = Y - 7; N = Y - 2 \end{cases}$$

3. Keretrendszer a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérésének értékeléséhez

3.1. Módszertan a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérésének értékeléséhez

3.1.1. A nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérésének értékelésekor a következő alapelveknek kell érvényesülniük:

a) valamennyi olyan tagállam és kockázati kategória esetében, ahol a nemzeti referenciaérték egyenlő a vonatkozó közös biztonsági cél értékével vagy alacsonyabb annál, a nemzeti referenciaérték teljesítése automatikusan a közös biztonsági cél teljesülését is jelenti. A nemzeti referenciaérték elérését a 3.2. szakaszban meghatározott eljárás szerint kell értékelni, és – a tűrőhatárra a 3.2.3. pontban foglalt rendelkezések sérelme nélkül – a nemzeti referenciaérték jelentse a kockázat legnagyobb elfogadható szintjét abban a kategóriában, amelyre vonatkozik;

b) valamennyi olyan tagállam és kockázati kategória esetében, ahol a nemzeti referenciaérték magasabb a vonatkozó közös biztonsági cél értékénél, a közös biztonsági cél jelentse a kockázat legnagyobb elfogadható szintjét abban a kategóriában, amelyre vonatkozik. A közös biztonsági célok elérését a hatásvizsgálatból és adott esetben a közös biztonsági céloknak – a 2004/49/EK irányelv 7. cikkének (3) bekezdése szerint történő – fokozott bevezetésére vonatkozó ütemtervből adódó követelményeknek megfelelően kell értékelni.

3.1.2. Az Ügynökség – figyelembe véve a legutóbbi négy olyan évet, amelyekről jelentés készült – minden tagállamra és minden kockázati kategóriára vonatkozóan évente értékeli a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérését.

3.1.3. Az Ügynökség minden évben legkésőbb március 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérésének általános értékelési eredményeiről.

3.1.4. Az 1.1.3. pontban meghatározott rendelkezésekre tekintettel, 2012-től az Ügynökség úgy értékeli évente a nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok elérését, hogy a legutóbbi öt olyan évet veszi figyelembe, amelyről jelentés készült.

3.1.5. A 3.1.1. pontban említett értékelés eredménye a következőképpen minősítendő:

a) elfogadható biztonsági színvonal;

b) elképzelhető, hogy a biztonsági színvonal csökkent;

c) a biztonsági színvonal valószínűleg csökkent.

3.2. A 3.1.1.a) pontban említett eljárás lépésenkénti leírása

3.2.1. A nemzeti referenciaértékek elérésének értékelési eljárása négy különböző, az alábbi pontokban szereplő lépésből áll. Az eljárás teljes döntéshozási folyamatábrája a 2. függelékben található: ebben a különböző értékelési lépésekhez kapcsolódóan a választható „igen” és „nem” ágak felelnek meg a „megfelelt”, „nem felelt meg” eredményeknek.

3.2.2. Az első értékelési lépés során azt kell ellenőrizni, hogy a megfigyelt biztonsági színvonal megfelel-e a nemzeti referenciaértéknek vagy sem. A megfigyelt biztonsági színvonalat az 1. függelékben felsorolt mutatókkal és az 1.1. szakaszban említett adatokkal kell meghatározni, valamint olyan idősorokat kell felhasználni, amelyek a 3.1. szakaszban foglaltaknak megfelelően a megfigyelések legutóbbi éveire vonatkoznak. A megfigyelt biztonsági színvonalat az alábbiakban kell kifejezni:

a) a megfigyelt biztonsági színvonal a legutóbbi olyan évben, amelyről jelentés készült;

b) a 3.3. szakaszban meghatározott súlyozott mozgó átlag (MWA).

Az a) és b) pont alkalmazásával kapott értékeket össze kell hasonlítani a nemzeti referenciaértékkel, és ha az értékek egyike nem lépi túl a nemzeti referenciaértéket, akkor a biztonsági színvonal elfogadhatónak tekinthető. Ha nem így van, akkor a folyamat a második értékelési lépéssel folytatódik.

3.2.3. A második értékelési lépés során a biztonsági színvonal akkor tekinthető elfogadhatónak, ha az MWA nem lépi túl a nemzeti referenciaérték 20 %-os túréhatárral kiegészített értékét. Ha ez a feltétel nem teljesül, akkor az Ügynökség felkéri az érintett tagállam biztonsági kérdésekért felelős hatóságát, hogy adja meg a 3.1. szakaszban említett legutóbbi megfigyelési évek legsúlyosabb következményekkel járó balesetének adatait (HSKS-ben kifejezve), nem tekintve azokat az éveket, amelyek alapján a nemzeti referenciaértéket meghatározták.

Amennyiben a következményeit tekintve ez a baleset súlyosabb, mint a nemzeti referenciaérték meghatározásakor használt adatokban szereplő legsúlyosabb baleset, akkor a statisztika kialakításához nem szabad figyelembe venni. Ilyenkor az MWA értékét újra ki kell számítani, és ellenőrizni, hogy belül marad-e a fent említett túréhatáron. Amennyiben igen, úgy a biztonsági színvonalat elfogadhatónak kell tekinteni. Ha nem így van, akkor a folyamat a harmadik értékelési lépéssel folytatódik.

3.2.4. A harmadik értékelési lépésnek azt kell megállapítania, hogy először fordul-e elő a legutóbbi három évben, hogy a második értékelési lépés során a biztonsági színvonal nem bizonyult elfogadhatónak. Ha így van, akkor a harmadik értékelési lépés a „megfelelt” eredményre vezet. Az eljárás a harmadik lépés eredményétől függetlenül a negyedik lépéssel folytatódik.

3.2.5. A negyedik értékelési lépés célja annak megállapítása, hogy az elmúlt évekre tekintettel állandó maradt-e (vagy csökkent) a súlyos balesetek száma vonatkilométerenként. Ezt annak alapján kell értékelni, hogy beállt-e statisztikailag jelentős növekedés a vonatkozó súlyos balesetek vonatkilométerenkénti számában. Ennek megítéléséhez a Poisson-eloszlás felső túréhatárát kell alkalmazni, amellyel a különböző tagállamokban történt balesetek száma alapján meg lehet határozni a szórás elfogadható nagyságát.

Ha a súlyos balesetek vonatkilométerenkénti száma nem lépi túl a fent említett túréhatárt, akkor feltehető, hogy nem történt statisztikailag jelentős növekedés, és az értékelési lépés a „megfelelt” eredményre vezet.

Attól függően, hogy a különböző értékelt nemzeti referenciaértékek melyik kockázati kategóriára vonatkoznak, ezen értékelési lépés céljaira a következő súlyos baleseteket kell figyelembe venni:

a) az utasokat érintő kockázat: minden releváns súlyos baleset;

b) a személyzetet vagy az alvállalkozók személyzetével kiegészülő állomány tagjait érintő kockázat: minden releváns súlyos baleset;

c) a szintbeli átjárót használókat érintő kockázat: minden releváns, a „szintbeli átjárót érintő baleset” kategóriába tartozó súlyos baleset;

d) a vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő kockázat: minden releváns, a „mozgásban lévő gördülőállomány által okozott személyi baleset” kategóriába tartozó súlyos baleset;

- e) a másokat érintő kockázat: minden releváns, súlyos baleset;
 f) a társadalom egészét érintő kockázat: minden súlyos baleset.

3.3. A nemzeti referenciaértékek elérésének éves értékelése során alkalmazandó súlyozott mozgóátlagolási eljárás

3.3.1. Valamennyi tagállam és kockázati kategória esetében, amelyre a 3.2. szakaszban meghatározott értékelési lépések elvégzéséhez minden Y évben (Y = 2010 és az azt követő évek) a súlyozott mozgóátlagolás (MWA) alkalmazandó, a következő lépések alkalmazásával kell kiszámítani a MWA_Y -t:

- a) az 1. függelékben felsorolt, vonatkozó mutatók segítségével kifejezett OBS_i évi megfigyelések meghatározása; miután a vonatkozó évekre az 1.1. szakaszban említett forrásokból a bemeneti adatok megállapításra kerültek (az i index értéke a lenti összefüggés alapján határozandó meg);
 b) az évi megfigyelések (OBS_i) n évre vonatkozó számtani átlagának (AV) kiszámítása [kezdetben $n = 4$, 2012-től $n = 5$];
 c) az egyes évi megfigyelések (OBS_i) és az átlag (AV) közötti eltérés abszolút értékének ($ABSDIFF_i$) kiszámítása. Ha $ABSDIFF_i < 0,01 \times AV$, akkor $ABSDIFF_i$ legyen a $0,01 \times AV$ -vel egyenlő konstans érték;
 d) az $ABSDIFF_i$ reciprokának kiszámításával a súlyérték (W_i) meghatározása;
 e) az MWA_Y kiszámítása a következőképpen:

$$MWA_Y = \frac{\sum_{i=x}^N W_i \times OBS_i}{\sum_{i=x}^N W_i};$$

ahol i természetes szám és

$$\begin{cases} \text{ha } Y = 2010 \text{ vagy } 2011: x = Y - 5; N = Y - 2 \\ \text{ha } Y \geq 2012: x = Y - 6; N = Y - 2 \end{cases}$$

1. FÜGGELÉK

A nemzeti referenciaértékek és a közös biztonsági célok mutatói

Kockázati kategória	Mutatók	Vonatkoztatási alap
1. Utasok	1.1 Súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő HSKS-ek éves száma/a személyvonat-kilométerek összege éves szinten	Személyvonat-kilométerek összege éves szinten
	1.2 Súlyos balesetek által okozott, utasokat érintő HSKS-ek éves száma/az utaskilométerek összege éves szinten	Utaskilométerek összege éves szinten
2. Alkalmazottak	Súlyos balesetek által okozott, alkalmazottakat érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten	Vonatkilométerek összege éves szinten
3. Szintbeli átjárót használók	3.1 Súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő HSKS-k éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten	Vonatkilométerek összege éves szinten
	3.2 Súlyos balesetek által okozott, szintbeli átjárót használókat érintő HSKS-ek éves száma/[(a vonatkilométerek összege éves szinten × a szintbeli átjárók száma)/pályakilométer]	(A vonatkilométerek összege éves szinten × a szintbeli átjárók száma)/pályakilométer
4. Mások	Súlyos balesetek által okozott, „mások” kategóriájába tartozó személyeket érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten	Vonatkilométerek összege éves szinten
5. A vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyek	Súlyos balesetek által okozott, a vasút területén jogosulatlanul tartózkodó személyeket érintő HSKS-ek éves száma/a vonatkilométerek összege éves szinten	Vonatkilométerek összege éves szinten
6. A társadalom egésze	Súlyos balesetek által okozott HSKS-ek éves összege/a vonatkilométerek összege éves szinten	Vonatkilométerek összege éves szinten

2. FÜGGELÉK

A melléklet 3.1.1.a) pontjában említett eljárás döntéshozási folyamatábrája

